

Joanna Rønn (S):

»Vil ministeren hurtigt tage initiativ til at forbedre brandmændenes uddannelse i relation til omgang med farlige stoffer og også kommentere den rapport, der er udarbejdet af DKA og SID vedrørende brand- og redningsmandskabets forudsætninger i forbindelse med brand- og giftulykker, og på den baggrund tage yderligere initiativer?«

Begrundelse

I Københavns Radio den 7. juli 1987 blev omtalt en rapport, der er udarbejdet af DKA og SID, der påpeger brandfolkenes mangelfulde uddannelse vedrørende omgang med farlige stoffer.

Skorstensbranden på Novo i København den 6. juli 1987 er et helt aktuelt tilfælde, der endnu en gang viser behovet for hurtig opfølgning af folketingsbeslutning af 12. maj 1987 om forbyggelse af uheld i forbindelse med transport af farligt gods m.v.

Det er min opfattelse, at dette arbejde må fremskyndes, og at de faglige organisationer må inddrages.

Svar (15/7 87):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Justitsministeriet har ikke nogen mulighed for nærmere at kommentere den omhandlede rapport, da hverken Justitsministeriet eller Statens Brandinspektion har fået tilsendt et eksemplar heraf. Justitsministeriet har anmodet om at få tilsendt et eksemplar af rapporten.

Om brandmændenes uddannelse kan jeg oplyse, at jeg allerede i foråret tog initiativ til at revidere bekendtgørelsen om uddannelse af brandvæsenernes personale. I den forbindelse har Justitsministeriet indhentet en udtalelse fra Brandfolkenes Organisation og Landsklubben for Deltidsansatte Brandfolk. Justitsministeriet har tillige modtaget en udtalelse fra Dansk Kommunalarbejderforbund og Specialarbejderforbundet i Danmark, der ved skrivelse af 2. juli 1987 har oplyst, at man ønsker en forhandling om uddannelsens indhold, og at et forslag til ny uddannelsesstruktur vil blive fremsendt til Justitsministeriet snarest. Justitsministeriet har endnu ikke modtaget dette forslag.

Jeg kan endvidere oplyse, at spørgsmålet om uddannelse af brandvæsenernes personale tillige er taget op i den tværministerielle arbejdsgruppe vedrørende transport af farligt gods, der er nedsat, og som vurderer de spørgsmål, der er rejst i beslutningsforslag nr. B 75 om forebyggelse af uheld i forbindelse med transport af farligt gods.

Spm. nr. S 1422

Til *indenrigsministeren (7/7 87)* af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Hvordan mener ministeren at det er muligt at kortlægge følgerne af AIDS for den enkelte, sygdommens udbredelse og følgerne for samfundet, når ministeren ikke vil lade de sygdomsramte registrere?«

Begrundelse

Ministeren har netop oplyst, at regeringen i 1988 vil anmode om 75 mill. kr. til brug til oplysning om AIDS. Pengene kan jo ikke forventes brugt til bekæmpelse af AIDS, da ord og løftede pegefingre intet nytter. Fremskridtspartiet har som bekendt været ene med ønsket om en registrering af AIDS-ramte, ikke mindst fordi vi ønsker sygdommen standset hurtigst muligt. En registrering vil også gøre det muligt at registrere resultatet af indsatsen mod AIDS, hvilket regeringens nuværende holdning ikke åbner mulighed for. De 75 mill. kr., der ønskes brugt, vil således efter Fremskridtspartiets mening være dårligt givet ud, da der ikke kan udledes noget resultat af pengeforbruget.

Svar (15/7 87):

Indenrigsministeren (Enggaard):

Sundhedsstyrelsen har i en over spørgsmålet indhentet udtalelse anført følgende:

»Sygdommen AIDS blev gjort anmeldelsespligtig i 1983 på linje med andre alvorlige smitsomme sygdomme. Indberetning sker til embedslægeinstitutionen på patientens bopæl, Statens Seruminstitut, epidemiologisk afdeling, og Sundhedsstyrelsen.

Herudover foretages der forskellige undersøgelser herhjemme med henblik på at kortlægge HIV-smittens udbredelse i befolkningen og i særlige risikoudsatte grupper. Denne overvågning kan enten foregå med frivillig